

EBA/GL/2017/15-rev1
(wersja skonsolidowana)

29/04/2026

Wytyczne

w sprawie powiązanych klientów
zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 39
rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.
2. Wytyczne przedstawiają stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo europejskie w konkretnym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez wprowadzenie ich odpowiednio do swoich praktyk (np. poprzez dostosowanie swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również jeżeli wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą poinformować EUNB, czy stosują się lub czy zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych lub danego zalecenia lub podają powody niestosowania się do dnia 23/04/2018. W przypadku braku informacji w tym terminie właściwe organy zostaną uznane przez EUNB za niestosujące się do niniejszych wytycznych.
4. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2017/15”. Informacje przekazują osoby upoważnione do informowania o niestosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych także należy zgłaszać do EUNB.
5. Zgodnie z art. 16 ust. 3 przekazywane informacje publikuje się na stronie internetowej EUNB.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot i zakres stosowania

6. W niniejszych wytycznych określono podejście, jakie instytucje, zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powinny przyjmować podczas stosowania wymogu w odniesieniu do grupy co najmniej dwóch klientów w „grupie powiązanych klientów” ze względu na to, że stanowią jedno ryzyko zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 39 tego rozporządzenia.

Adresaci

7. Niniejsze wytyczne skierowane są do właściwych organów określonych w art. 4 ust. 2 ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz do instytucji finansowych określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1093/2010.

Definicje

8. O ile nie określono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE mają w niniejszych wytycznych takie samo znaczenie.

3. Wykonanie

Data rozpoczęcia stosowania

9. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Uchylenie

10. Wytyczne Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego w sprawie wdrożenia przejranych zasad dotyczących dużych ekspozycji z dnia 11 grudnia 2009 r. tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2019 r.

4. Grupy powiązanych klientów na podstawie kontroli

[Punkty 11–15 sekcji 4 zostały uchylone, ponieważ ich treść znajduje się obecnie w art. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/1728]

5. Alternatywne podejście do ekspozycji wobec rządów centralnych

16. Zgodnie z definicją grupy powiązanych klientów w art. 4 ust. 1 pkt 39 ostatni akapit rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje mogą dokonać oceny występowania grupy powiązanych klientów oddzielnie dla każdej osoby bezpośrednio kontrolowanej przez rząd centralny lub bezpośrednio wzajemnie powiązanej z rządem centralnym („podejście alternatywne”)².

17. W tym samym przepisie dopuszcza się częściowe stosowanie podejścia alternatywnego polegającego na oddzielnej ocenie osób fizycznych lub prawnych podlegających bezpośredniej kontroli rządu centralnego lub bezpośrednio wzajemnie powiązanych z rządem centralnym (zob. scenariusz CG 1 w załączniku).

18. W przepisie uściślono również, że:

- a) rząd centralny jest włączony do każdej z grup powiązanych klientów z podziałem na osoby fizyczne i prawne bezpośrednio kontrolowane przez rząd centralny lub bezpośrednio wzajemnie powiązane z rządem centralnym (zob. scenariusz CG 2 w załączniku).
- b) Każda grupa powiązanych klientów w rozumieniu lit. a) obejmuje również osoby kontrolowane przez osobę lub bezpośrednio wzajemnie powiązane z osobą, która podlega bezpośredniej kontroli rządu centralnego lub jest bezpośrednio wzajemnie powiązana z rządem centralnym (zob. scenariusz CG 3 w załączniku).

19. Jeżeli podmioty bezpośrednio kontrolowane przez rząd centralny lub bezpośrednio wzajemnie powiązane z rządem centralnym są zależnie ekonomicznie od siebie, powinny tworzyć oddzielne grupy powiązanych klientów (z wyłączeniem rządu centralnego) oprócz grup powiązanych klientów utworzonych zgodnie z podejściem alternatywnym (zob. scenariusz CG 4 w załączniku).

20. Zgodnie z ostatnim zdaniem w art. 4 ust. 1 pkt 39 ostatni akapit rozporządzenia (UE) nr 575/2013 niniejsza sekcja wytycznych ma również zastosowanie do samorządów regionalnych lub władz lokalnych, do których ma zastosowanie art. 115 ust. 2 tego rozporządzenia, a także do osób fizycznych lub prawnych bezpośrednio kontrolowanych przez te samorzady i władze lokalne lub bezpośrednio wzajemnie z nimi powiązanych.

² Zgodnie z art. 400 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 składniki aktywów stanowiące należności od rządów centralnych, banków centralnych lub podmiotów sektora publicznego, którym w postaci niezabezpieczonej przypisano by wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z podejściem standardowym, są wyłączone ze stosowania art. 395 ust. 1 (limity dużych ekspozycji) tego rozporządzenia.

6. Tworzenie wzajemnych powiązań na podstawie zależności ekonomicznej

[Punkty 21–30 sekcji 6 zostały uchylone, ponieważ ich treść znajduje się obecnie w art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/1728]

7. Stosunek między wzajemnymi powiązaniami na podstawie kontroli a wzajemnymi powiązaniami na podstawie zależności ekonomicznej

[Punkty 31–33 sekcji 7 zostały uchylone, ponieważ ich treść znajduje się obecnie w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/1728]

8. Procedury kontroli i zarządzania na potrzeby określenia powiązanych klientów

34. Instytucje powinny mieć dogłębną wiedzę o swoich klientach i stosunkach klientów. Instytucje powinny również zagwarantować znajomość i stosowanie niniejszych wytycznych przez swoich pracowników.
35. Określenie możliwych powiązań wśród klientów powinno stanowić integralną część procesu przyznawania kredytów i nadzoru instytucji. Organ zarządzający i kadra kierownicza wyższego szczebla powinny zapewnić udokumentowanie i wdrożenie odpowiednich procesów identyfikacji powiązań między klientami.
36. Instytucje powinny określić wszystkie stosunki kontroli między swoimi klientami i udokumentować je w razie potrzeby. Instytucje powinny również zbadać i udokumentować w razie potrzeby wszelkie potencjalne zależności ekonomiczne między klientami. Instytucje powinny podjąć racjonalne kroki i wykorzystać dostępne informacje w celu określenia tych powiązań. Jeżeli na przykład instytucja dowiaduje się, że klient został uznany przez inną instytucję za klienta posiadającego wzajemne powiązania (np. z powodu dostępności rejestru publicznego), powinna uwzględnić tę informację.
37. Wysiłki podejmowane przez instytucje w celu zbadania zależności ekonomicznych między ich klientami powinny być proporcjonalne do wielkości ekspozycji. Instytucje powinny zatem usprawnić proces badań przez dokładne wyszukiwanie wszelkiego rodzaju „miękkich informacji”, a także informacji, które wykraczają poza klientów instytucji, we wszystkich przypadkach, w których suma wszystkich ekspozycji wobec jednego klienta przekracza 5% kapitału Tier I³.
38. Aby ocenić wymogi dotyczące łączenia w grupy na podstawie połączenia stosunków kontroli i zależności ekonomicznej, instytucje powinny gromadzić informacje na temat wszystkich podmiotów tworzących łańcuch zarażenia. Może się zdarzyć, że instytucje nie będą w stanie określić wszystkich klientów, którzy stanowią jedno ryzyko, jeżeli istnieją wzajemne powiązania wynikające z podmiotów, które nie utrzymują stosunków biznesowych z instytucją i nie są znane instytucji (zob. scenariusz Mm 1 w załączniku). Jeżeli jednak instytucja ma wiedzę na temat wzajemnych powiązań za pośrednictwem podmiotów niebędących jej klientami, powinna wykorzystać te informacje przy ocenie powiązań.

³ Próg odnosi się do kapitału Tier I instytucji na potrzeby stosowania niniejszych wytycznych w sposób indywidualny. Próg odnosi się do kapitału Tier I grupy instytucji na potrzeby stosowania niniejszych wytycznych w sposób subskonsolidowany lub skonsolidowany.

39.Procedury kontroli i zarządzania w celu określenia powiązanych klientów powinny być przedmiotem okresowego przeglądu, aby zapewnić ich odpowiedniość. Instytucje powinny również monitorować zmiany we wzajemnych powiązaniach, przynajmniej w kontekście okresowych przeglądów pożyczek oraz w przypadku planowanego znacznego wzrostu pożyczki.

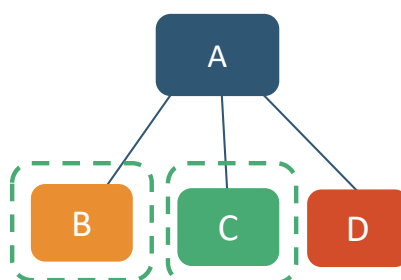
Załącznik: Ilustracje

Scenariusze przedstawione w niniejszym załączniku ilustrują stosowanie wytycznych w odniesieniu do grup powiązanych klientów objętych definicją w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z perspektywy instytucji sprawozdającej.

Grupy powiązanych klientów na podstawie kontroli

Scenariusz C 1: Przypadek wyjątkowy (brak jednego ryzyka pomimo występowania kontroli)

Instytucja sprawozdająca posiada ekspozycje wobec wszystkich podmiotów wymienionych poniżej (A, B, C i D). Podmiot A sprawuje kontrolę nad podmiotami B, C i D. Jednostki zależne B, C i D są jednostkami specjalnego przeznaczenia/spółkami celowymi.

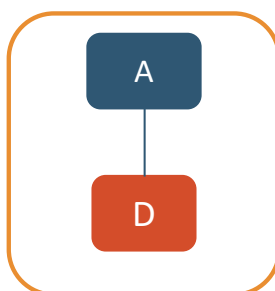
Aby ocenić, czy nie ma jednego ryzyka pomimo występowania stosunku kontroli, instytucja sprawozdająca powinna sprawdzić co najmniej wszystkie z następujących elementów w odniesieniu do każdej jednostki specjalnego przeznaczenia/spółki celowej (podmioty B, C i D w niniejszym scenariuszu):

- i) brak wzajemnych zależności ekonomicznych lub innych czynników, które mogłyby wskazywać na istotną pozytywną korelację między jakością kredytową jednostki dominującej A a jakością kredytową jednostek specjalnego przeznaczenia/spółek celowych (B, C lub D). Wśród innych czynników potencjalna zależność od jednostki dominującej A w zakresie źródeł finansowania i niektóre kryteria uniemożliwiające dekonsolidację jednostek specjalnego przeznaczenia/spółek celowych lub wyłączenie z bilansu aktywów sekurytyzowanych zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami księgowości zostały ocenione jako potencjalne znaki istotnej pozytywnej korelacji.
- ii) Specjalny charakter jednostek specjalnego przeznaczenia/spółek celowych, zwłaszcza ich wyłączenie z masy upadłościowej (na podstawie art. 300 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013) – w takim znaczeniu, że istnieją skuteczne uzgodnienia, na podstawie których aktywa jednostek specjalnego przeznaczenia/spółek celowych nie będą dostępne dla

wierzycieli jednostki dominującej A w przypadku niewypłacalności – i jeżeli dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez jednostkę specjalnego przeznaczenia/spółkę celową normalnie aktywa referencyjne, które są zobowiązaniami stron trzecich.

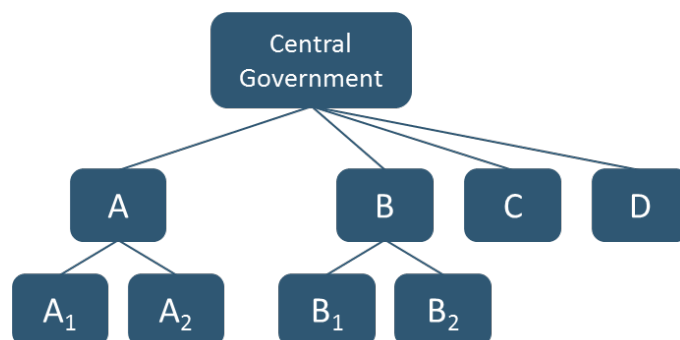
- iii) Strukturalne wzmocnienie w sekurytyzacji oraz oddzielenie obligacji jednostek specjalnego przeznaczenia/spółek celowych od obligacji jednostki dominującej A, np. występowanie postanowień w dokumentach transakcyjnych, które zapewniają obsługę i ciągłość działalności.
- iv) Zgodność z przepisami na podstawie art. 248 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczących warunków rynkowych.

Po dokonaniu oceny wszystkich tych elementów instytucja sprawozdająca może stwierdzić na przykład, że jednostki zależne B i C nie stanowią jednego ryzyka z jednostką dominującą A. W konsekwencji instytucja sprawozdająca musi uwzględnić grupę powiązanych klientów złożonych tylko z klientów A i D. Instytucja powinna udokumentować oceny i ustalenia w szczegółowy sposób.

Alternatywne podejście do ekspozycji wobec rządów centralnych

Aby zilustrować możliwe scenariusze, wykorzystuje się następujący ogólny scenariusz: rząd centralny bezpośrednio kontroluje osoby prawne (A, B, C i D). Podmioty A i B same sprawują bezpośrednią kontrolę nad dwoma jednostkami zależnymi każdy (A₁/A₂, B₁/B₂). Instytucja sprawozdająca posiada ekspozycje wobec rządu centralnego i wszystkich wymienionych podmiotów.

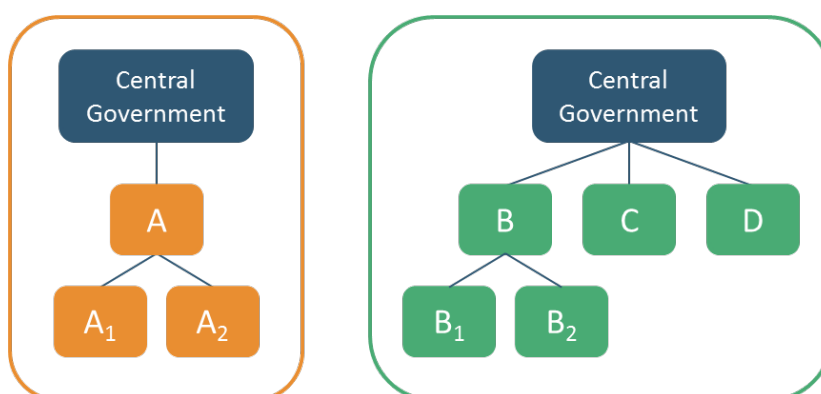

Central Government

Rząd centralny

Scenariusz CG 1: Podejście alternatywne – częściowe stosowanie

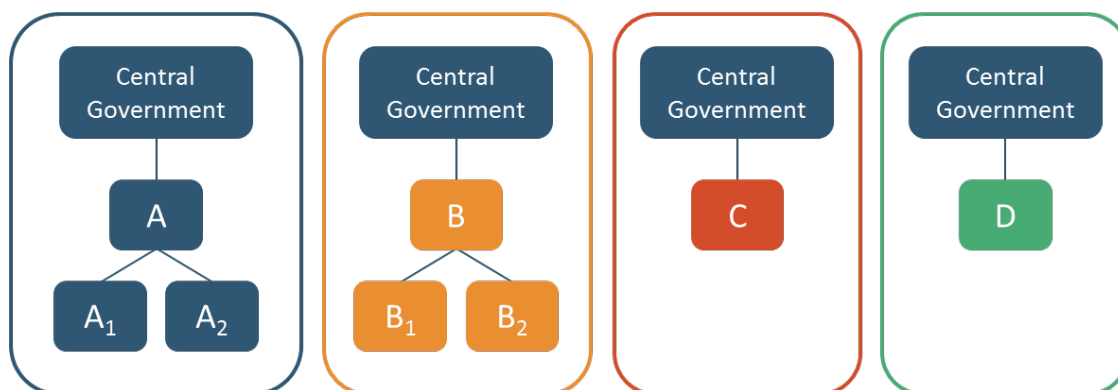
Instytucja sprawozdająca może wyodrębnić tylko jedną grupę (rząd centralny/A/wszystkie kontrolowane lub zależne podmioty A) i stosuje ogólne traktowanie wobec reszty (rząd centralny/B, C i D/wszystkie podmioty kontrolowane lub zależne B):

Central Government

Rząd centralny

Scenariusz CG 2: Podejście alternatywne – używane w odniesieniu do wszystkich podmiotów zależnych bezpośrednio

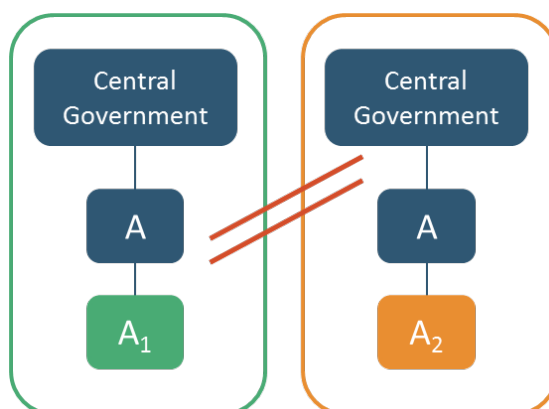

Central Government

Rząd centralny

Scenariusz CG 3: Podejście alternatywne – mające zastosowanie co najmniej na „poziomie pierwszym/drugim”

W scenariuszach CG1 i CG2 podmioty A, B, C i D stanowią „drugi poziom”, tj. poziom bezpośrednio poniżej rządu centralnego („pierwszy poziom”). W tym przypadku wyodrębnienie z całej grupy powiązanych klientów jest możliwe. Jednak podmioty A₁, A₂, B₁ i B₂ są powiązane tylko w sposób pośredni z rządem centralnym. Wyodrębnienie na ich poziomie nie jest możliwe (np. zarówno podmiot A₁ jak i podmiot A₂ należy włączyć do grupy „rząd centralny/A”):

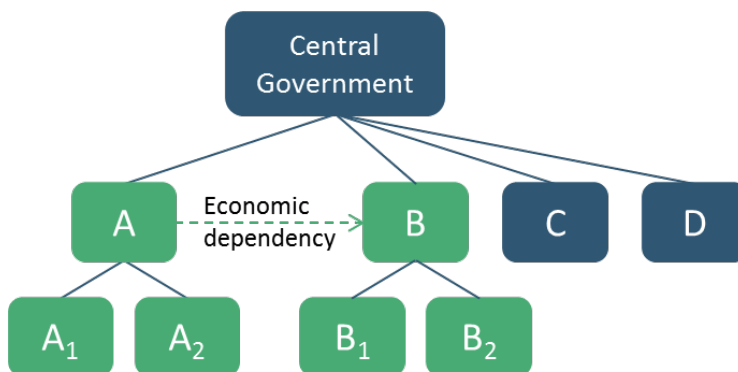

Central Government

Rząd centralny

Scenariusz CG 4: „Powiązania horyzontalne na „drugim poziomie”

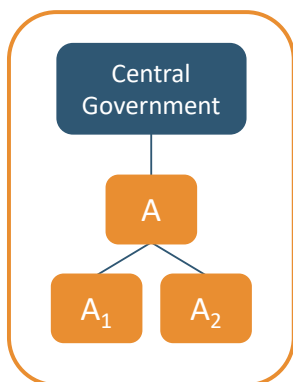
W odróżnieniu od ogólnego scenariusza przedstawionego powyżej podmioty A i B są zależne ekonomicznie (trudności płatnicze B byłyby zaraźliwe dla A):

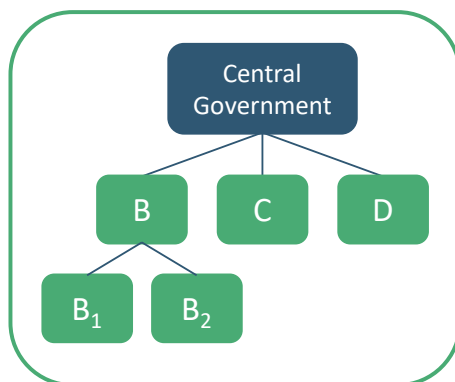
Central Government
Economic dependency

Rząd centralny
Zależność ekonomiczna

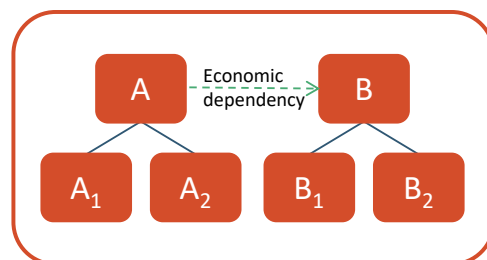
Przy założeniu, że instytucja sprawozdająca stosuje podejście alternatywne tylko częściowo, jak opisano w scenariuszu CG1 powyżej, należy uwzględnić następujące grupy powiązanych klientów:

Central Government
Economic dependency

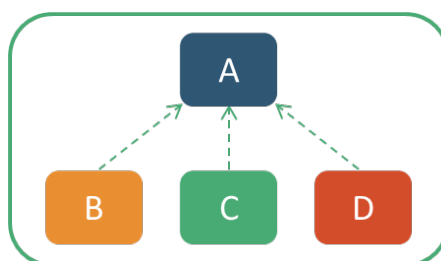
Rząd centralny
Zależność ekonomiczna

Tworzenie wzajemnych powiązań na podstawie zależności ekonomicznej

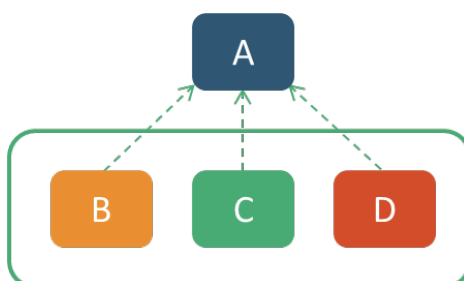
Scenariusz E1: Przypadek główny

Instytucja sprawozdająca posiada ekspozycje wobec wszystkich podmiotów wymienionych poniżej (A, B, C i D). Podmioty B, C i D są zależne ekonomicznie od podmiotu A. Stąd bazowy czynnik ryzyka dla instytucji wynosi we wszystkich przypadkach A. Instytucja musi utworzyć jedną obszerną grupę powiązanych klientów w miejsce trzech pojedynczych. Brak zależności między podmiotami B, C i D nie ma znaczenia.

Scenariusz E 2: Odchylenie od głównego przypadku (brak bezpośredniej ekspozycji na źródło ryzyka)

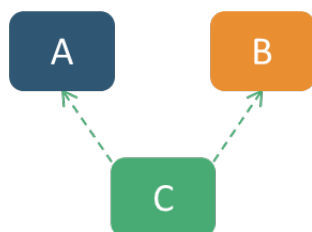
Istnieje wymóg łączenia w grupy, nawet jeżeli instytucja sprawozdająca nie posiada bezpośredniego ryzyka wobec podmiotu A, lecz wie o zależności ekonomicznej każdego klienta (B, C i D) od podmiotu A. Jeżeli ewentualne trudności płatnicze podmiotu A mogą przejść na podmioty B, C i D, wszystkie te podmioty odnotują trudności płatnicze, jeżeli podmiot A będzie miał problemy finansowe. Dlatego należy traktować je jak jedno ryzyko.

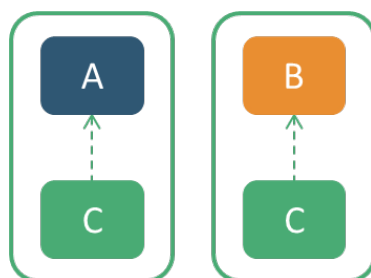
Podobnie jak w scenariuszu E 1, brak zależności między podmiotami B, C i D nie ma znaczenia. Podmiot A narzuca wymóg łączenia w grupę, chociaż sam nie jest klientem i tym samym nie jest częścią grupy powiązanych klientów.

Scenariusz E 3: Pokrywające się grupy powiązanych klientów

Jeżeli podmiot jest zależny ekonomicznie od dwóch (lub więcej) innych podmiotów (należy odnotować, że trudności płatnicze jednego z pozostałych podmiotów (A lub B) mogą przełożyć się na trudności podmiotu C),

należy włączyć go do grup powiązanych klientów oby (wszystkich) podmiotów:

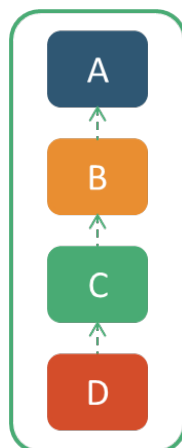
Argument, że ekspozycja wobec C liczy się podwójnie, nie jest słuszny, ponieważ ekspozycja wobec C jest uważana za jedno ryzyko w dwóch oddzielnych grupach.

Limit dużych ekspozycji jest stosowany oddzielnie (tj. limit odnosi się raz do ekspozycji wobec grupy A/C, a raz do ekspozycji wobec grupy B/C).

Ponieważ nie ma zależności między A i B, nie trzeba tworzyć obszernej grupy (A + B + C).

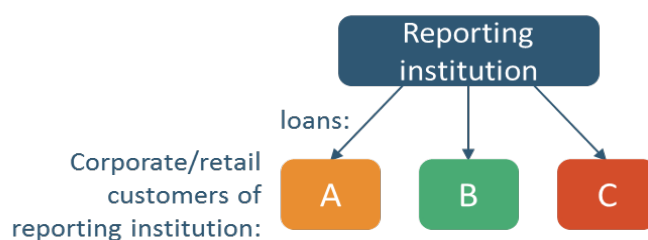
Scenariusz E 4: Łańcuch zależności

W przypadku „łańcucha zależności” wszystkie podmioty, które są ekonomicznie zależne (nawet jeżeli zależność jest jednokierunkowa) muszą być traktowane jako jedno ryzyko. Utworzenie trzech pojedynczych grup (A + B, B + C, C + D) nie byłoby odpowiednie.

Scenariusz E 5: Instytucja sprawozdająca jako źródło finansowania (brak wymogu łączenia w grupy)

W poniższym scenariuszu instytucja sprawozdająca jest jedynym dostawcą środków finansowych dla trzech klientów. Nie jest to „zewnętrzne źródło finansowania”, które łączy trzech klientów, lecz źródło finansowania, które można normalnie zastąpić.

Reporting institution

Loans

Corporate / retail customers of reporting institution

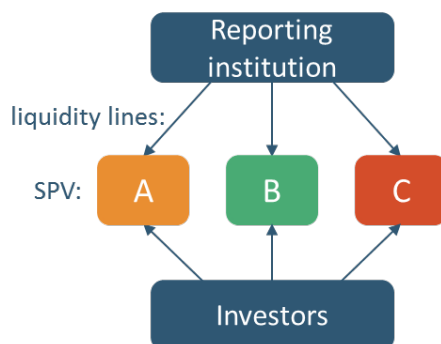
Instytucja sprawozdająca

Pożyczki

Klienci korporacyjni / detaliczni instytucji sprawozdającej

Scenariusz E 6: Instytucja sprawozdająca jako źródło finansowania (wymóg łączenia w grupy)

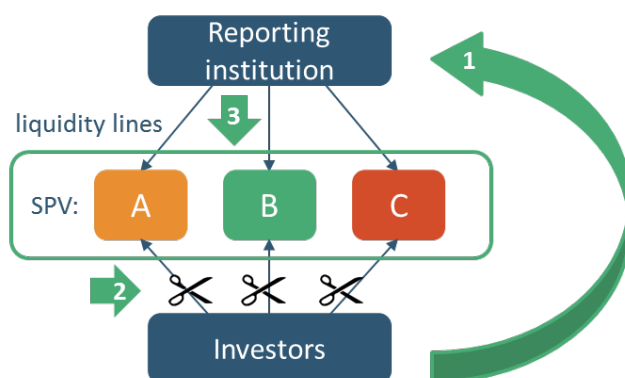
W poniższym scenariuszu instytucja sprawozdająca jest jedynym dostawcą środków finansowych dla trzech klientów (zblizone struktury):

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors

Instytucja sprawozdająca
Instrumenty płynnościowe
Spółka celowa
Inwestorzy

W takim przypadku sama instytucja sprawozdająca może stanowić źródło ryzyka (bazowy czynnik ryzyka), jak stwierdzono w motywie 54 rozporządzenia (UE) nr 575/2013⁴:

- 1 ... negative assessment/perception of investors of liquidity situation of reporting institution
- 2 ... investors withdraw from SPV
- 3 ... liquidity lines are simultaneously drawn

→ A, B, C constitute a single risk, the reporting institution itself is the linking factor

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors
Negative assessment / perception of investors of liquidity situation of reporting institution

Instytucja sprawozdająca
Instrumenty płynnościowe
Spółka celowa
Inwestorzy
Ocena negatywna / spojrzenie inwestorów na sytuację płynnościową instytucji sprawozdającej

⁴ Motyw 54 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stanowi: „ Istotne jest również, aby przy określaniu, czy istnieją grupy powiązanych klientów, a zatem ekspozycje stanowiące jedno ryzyko, brać pod uwagę również ryzyko, którego źródłem jest fakt istnienia wspólnego źródła znaczącego finansowania zapewnionego przez samą instytucję, jej grupy finansowe lub powiązane strony”.

Investors withdraw from SPV

A, B, C constitute a single risk, the reporting institution itself is the linking factor

Wycofanie inwestorów ze spółki celowej

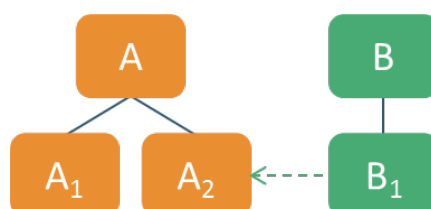
Podmioty A, B i C stanowią jedno ryzyko, sama instytucja sprawozdająca jest czynnikiem łączącym

W scenariuszu powyżej nie ma różnicy, czy instrumenty płynnościowe odnoszą się bezpośrednio do spółki celowej czy do aktywów bazowych w spółce celowej: liczy się fakt, że instrumenty płynnościowe można wykorzystać równocześnie. Dywersyfikacja i jakość aktywów również nie są istotne w tym scenariuszu, podobnie jak zależność inwestorów od tego samego sektora (np. inwestorzy na rynku papierów dłużnych zabezpieczonych aktywami), ponieważ powstało jedno ryzyko w wyniku użycia podobnych struktur i zależności od zobowiązań z jednego źródła (tj. instytucji sprawozdającej jako jednostki inicjującej i finansującej spółki celowe).

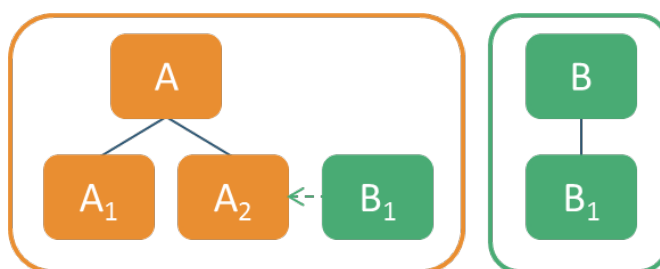
Stosunek między wzajemnymi powiązaniami na podstawie kontroli a wzajemnymi powiązaniami na podstawie zależności ekonomicznej

Scenariusz C/E 1: Wspólne występowanie kontroli i zależności ekonomicznej (zależność jednokierunkowa)

W poniższym scenariuszu instytucja sprawozdająca posiada ekspozycje wobec wszystkich podmiotów uwzględnionych w wykresie poniżej. A kontroluje A_1 i A_2 , B kontroluje B_1 . Ponadto podmiot B_1 jest zależny ekonomicznie od A_2 (zależność jednokierunkowa):

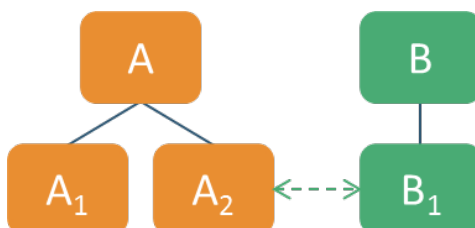
Wymóg utworzenia grupy: W tym scenariuszu instytucja sprawozdająca powinna dojść do wniosku, że podmiot B_1 należy w każdym przypadku włączyć do grupy powiązanych klientów A (grupa składa się z podmiotów A, A_1 , A_2 i B_1), a także B (wówczas grupa składa się z podmiotów B i B_1):

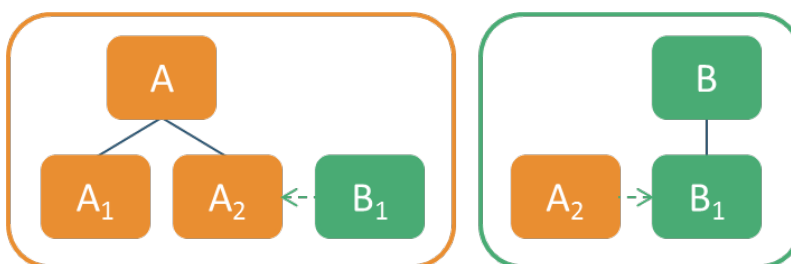
W razie problemów finansowych podmiotu A, podmiot A₂, a ostatecznie podmiot B₁ również odnotują trudności finansowe ze względu na ich prawną (A₂) i ekonomiczną (B₁) zależność. Utworzenie trzech różnych grup (A + A₁ + A₂, A₂ + B₁, B + B₁) nie wystarczyłoby do uwzględnienia ryzyka związanego z podmiotem A, ponieważ podmiot B₁, chociaż jest zależny od podmiotu A₂, a tym samym od podmiotu A, zostałby wyodrębniony z jednego ryzyka grupy A.

Scenariusz C/E 2: Wspólne występowanie kontroli i zależności ekonomicznej (zależność dwukierunkowa)

W tym scenariuszu zależność ekonomiczna A_2 i B_1 nie jest jednokierunkowa, lecz wzajemna:

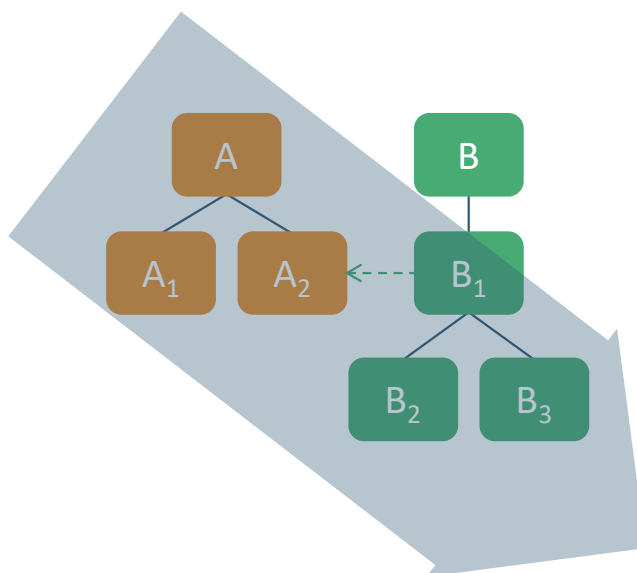
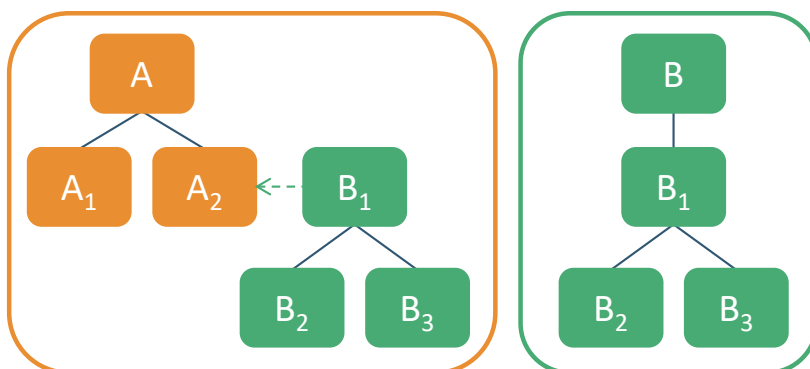

Wymóg utworzenia grupy: Podmiot A_2 należy włączyć dodatkowo do grupy B, a B_1 należy włączyć dodatkowo do grupy A:

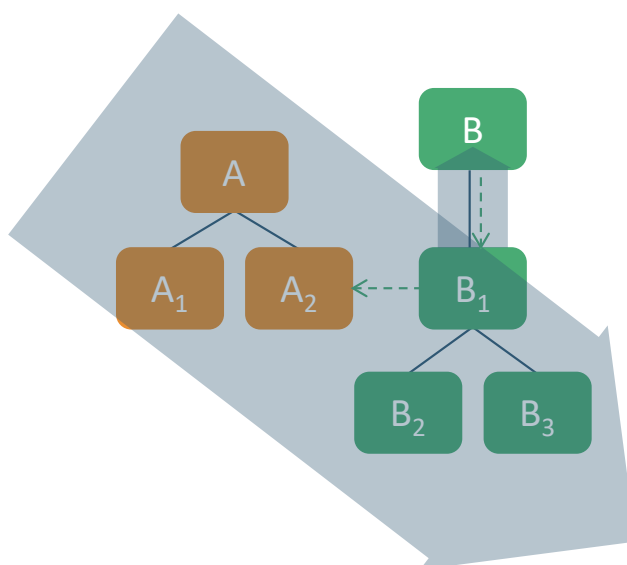
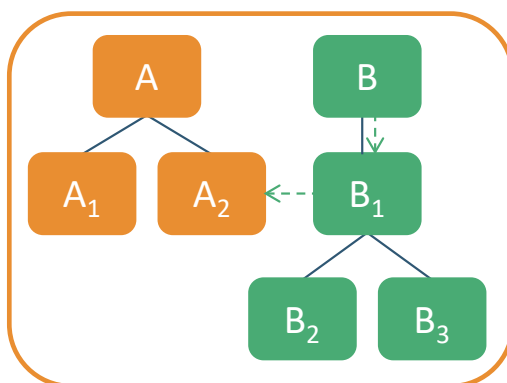
Scenariusz C/E 3: Zarażenie odgórne

W odróżnieniu od scenariusza C/E 1 powyżej, podmiot B₁ również kontroluje dwa podmioty (B₂ i B₃). W takim przypadku trudności finansowe A przejdą przez A₂ and B₁ w dół, na dwie jednostki zależne B₁ („zarażenie odgórne”).

Wymóg utworzenia grupy:

Scenariusz C/E 4: Zarażenie oddolne

Stosunek kontroli między B i B₁ nie prowadzi automatycznie do włączenia B do grupy powiązanych klientów A, ponieważ problemy finansowe podmiotu A nie powinny wywoływać trudności finansowych podmiotu B. Podmiot kontrolujący B należy jednak włączyć do grupy A, jeżeli podmiot B₁ będzie stanowił tak dużą część grupy B, że podmiot B będzie zależny ekonomicznie od podmiotu B₁. W takim przypadku trudności finansowe podmiotu A przemieszczą się nie tylko w dół, lecz również w górę do podmiotu B, powodując trudności płatnicze podmiotu B (tj. wszystkie podmioty tworzą odtąd jedno ryzyko).

Wymóg utworzenia grupy:

Procedury kontroli i zarządzania na potrzeby określenia powiązanych klientów

Scenariusz Mm 1: Limity w określaniu łańcucha zarażenia

Jeżeli rozwiniemy powyższy scenariusz (C/E 4), jednostka sprawozdająca posiada ekspozycje wobec podmiotu A i podmiotu B₃. W takim przypadku uznaje się, że instytucja sprawozdająca może nie posiadać wiedzy o łańcuchu zarażenia, a grupa powiązanych klientów być może nie została prawidłowo utworzona.

